

Το

Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης μάς επανασυστήνει ένα σημαντικό ζωγράφο.

«Ο Νίκος ποτέ δεν θέλησε να πουλήσει κανένα του πίνακα, γιατί πίστευε πως η αληθινή τέχνη είναι ιερή και μη εμπορεύσιμη. Επίσης πως δεν είναι σωστό με την τέχνη να επιδιώκεται η απόδειξη καμμιάς ιδέας ή θεωρίας μη αυστηρά καλλιτεχνικής. Ήταν οπαδός της αρχής του "L'art pour l'art", του ότι δηλαδή η τέχνη αποτελεί απλή έκφραση του ψυχικού αισθητικού κόσμου του καλλιτέχνη και τίποτε περισσότερο». Αυτά γράφει ο Φίλιππος Δραγούμης, αδελφός του ζωγράφου Νίκου Δραγούμη, έκθεση με έργα του οποίου παρουσιάζει το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης. Ο Νίκος Δραγούμης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1874, πρωτότοκος γιος του πρωθυπουργού Στέφανου Δραγούμη και αδερφός του πολιτικού και συγγραφέα Ίωνα Δραγούμη. Μετά τις εγκύκλιες σπουδές του, θα φτάσει στο Παρίσι το 1891 για να προετοιμαστεί για τις εισιτήριες εξετάσεις για τη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων. Θα αποτύχει. Εγγράφεται στη συνέχεια στη Νομική Σχολή της Σορβόνης, από όπου θα αποφοιτήσει, με πολλές δυσκολίες, στα τέλη του 1897. Θα εγκαταλείψει τα νομικά, που ποτέ δεν αγάπησε, αλλά αναγκάστηκε, από την οικογένειά του, να σπουδάσει. Αυτήν την περίοδο, έχουμε μόνο λίγα σχέδιά του, που αν και σχέδια ενός πρώιμου αδιαμόρφωτου ακόμα ταλέντου,

διαγράφουν σε γενικές γραμμές τις αρχές που θα επικρατήσουν στον ώριμο ζωγραφικό του βίο: την αγάπη στη λεπτομέρεια και τις ευαίσθητες γραμμές του σχεδίου. Ξεκινάει μαθήματα στην ιδιωτική σχολή τέχνης Académie Julian, όπου θα φοιτήσει από το 1900 έως 1902. Εκεί θα διδαχθεί την τεχνική. Αυτή είναι η όμορφη πλευρά της ιστορίας, εκείνη που μας επιτρέπει τώρα να θαυμάζουμε τα εξαιρετικής τεχνοτροπίας έργα του. Όμως το 1911, εκδηλώνεται με πιεστικό τρόπο ψυχικό νόσημα και θα νοσηλευτεί σε διάφορα ψυχιατρικά ιδρύματα, αλλά τη διετία 1912-1914, εμφανίζοντας σχετική ύφεση των συμπτωμάτων, θα κατορθώσει να δουλέψει για λίγο στην Αττική και την Άνδρο. Αν και δεν είναι πια κύριος και απόλυτος κάτοχος των εκφραστικών του μέσων, θα δώσει ενίοτε λαμπρά σχέδια που κάνουν ακόμα οδυνηρότερη την οριστική του καλλιτεχνική απώλεια από το 1914 και μετά. Θα πεθάνει το 1933, μετά από εικοσαετή εγκλεισμό στη Γενεύη και την Αθήνα.

Info

07 Μαΐου 2015

Εως 18 Ιουλίου. Μέγαρο Εϋνάρδου (Αγ. Κωνσταντίνου 20 και Μενάνδρου). Ώρες λειτουργίας: Τρίτη - Παρασκευή 10 π.μ.-2 μ.μ. Τετάρτη & Παρασκευή 6 - 8 μ.μ., Σάββατο 12-2 μ.μ.

Πηγή: tospirto.net